

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Gospodje volilci!

Naši kandidatje za letošnje dopolnilne volitve v mestni zbor Ljubljanski so:

V II. razredu,

ki voli v torek 14. dan aprila:

Peter Grasselli, hišni posestnik v Ljubljani;

Fran Otočnik, c. kr. stavbeni svetnik v p. v Ljubljani;

Ludovik Ravnika, c. kr. deželne sodnije svetnik v Ljubljani;

Toma Zupan, c. kr. profesor in vodja Alojzijevega v Ljubljani.

V I. razredu,

ki voli v četrtek 16. dan aprila:

Henrik Ničman, hišni posestnik v Ljubljani;

dr. Josip Stare, pristav pri c. kr. fin. prokuraturi in hišni posestnik v Ljubljani.

Janez Velkoverh, posestnik tovarne v Ljubljani;

Josip Tomek, inženier in graščak v Rakovniku;

Narodni centralni volilni odbor.

„Matiče Slovenske“ XX. redni občni zbor.

(Dalje.)

Predsednik Grasselli spominja se umrlih društvnikov, zlasti pa nedavno umrlega Vinka Potočina, ki je „Matici“ volil 500 gld. (Zborovalci ustanjejo v znamenje sožaljenja s sedežev.)

V debati o poročilu tajnikovem poprime prvi besedo prof. Raič ter pravi, da je čitajoč vabilo mislil, da se je urinila tiskovna pomota. Kajti na vabilu se čita: XX. redni veliki zbor in vender bi bil sleherni matičar pričakoval vabila na izredni občni zbor, kakor je bilo pri zboru v 5. dan decembra 1883 skleneno. Govornik bil je radoveden na uzroke, zakaj da izrednega občnega zbora ni bilo, a ni jih zvedel, kakor tudi zaprek ne, zakaj ga ni bilo. Govornik izraža tudi svoje začudenje, da se preuredba pravil zategadelj ni stavila na dnevni

red, ker se je večina odbora v tem zmislu izrekla. To ni pravilno. Sklepi občnega zbora morajo se izvrševati, to je naloga odborova in dobro bi bilo zvedeti, po katerem §. je odbor v tem slučaju ravnal. Prenaredba pravil sicer ni potrebna, ker so pravila dobra, a treba je, da se vrše, da se v občnem zboru vsprejeti predlogi izvajajo. Govornik da je stavil predlog, da se izvolijo trije možje, ki imajo štirikrat na leto pregledavati knjige in vse stvari. Ko bi se bilo to storilo, odpale bi bile marsikateri nerednosti. Govornik navaja konkreten slučaj, tika-joč se l. 1881 doposlanih, a ne uknjiženih 22 gold. nasvetuje, da bi se imena članov, ki so svoj letni donesek že plačali, priobčevala po slovenskih listih, to pa ne samo v „Novicah“, ki so premalo razširjene, ampak posebno v „Slov. Narodu“ in v „Slovenici“. Kar pa se tiče slovensko-italijanske slovnice, ki jo „Matica“ hrani in za katero je že plačala nekaj nagrade, bilo bi najbolje, da se slovnica vrne pisatelju v nameček, ker je izdavanje te slovnice nepotrebno. Kdor se hoče italijanski učiti, itak nemški zna, ima torej slovnice na izbor.

I. Hribar opozarja zbor na to, da ima narod slovenski v Pragi izvrstnega prijatelja, ki se živo zanima za vse naše razmere, po katerega posredovanju je dobila „Matica“ veliko lepih knjig in tudi članov iz českih krajev. Ta prijatelj je gosp. Jan Lego, uradnik českega muzeja. V priznanje njegovih izrednih zaslug naj torej zbor omenjenega gospoda imenuje častnim članom. Nadalje bi nasvetoval, da bi se pravila spremenila v tem, da bi društva in knjižice ne bile primorane plačati po 100 gld., ampak da bi zadostovalo po 2 gld. na leto in da bi se tajniku dalo več pravic. Matici se je posrečilo, da je v sedanjem svojem tajniku dobila jako delavnega in sposobnega moža, torej bi bilo želeti, da se mu stališče razširi, da se ne boče ž njim postopalo, kakor da bi bil odbornikom podrejen. A. Trstenjak očita, da so Maticne knjige slabo urejene in polne slovniških hib ter interpeluje odbor, zakaj ne skrbi za pravilno in jednako pisavo v knjigah, po društvu izdanih, in kako misli v tem oziru v bodoče ukreniti. Potem navaja poseben slučaj, v katerem se je po njegovem mnenji nekemu pisatelju odmerila prepričala nagrada, manjša

nego bi mu šla po pravilih. Ker se nagrada prav ne odmerja in preveč svojevoljno postopa, odtegnili so najboljši pisatelji svoje sile, kar je „Matici“ v veliko škodo. „Matica“ morala bi si biti v skrbi, da pridobi kolikor možno dobrih in najboljših pisateljev in govornikov predloga, naj Matica kupuje lastništvo slovenskih knjig od pisateljev.

(Dalje prib.)

Mestnega odbornika Ivana Hribarja samostalni predlog,

da se napravi nov tlak po nekaterih ulicah in cestah, da se obnové in na novo naredé nekateri hodniki in da se napravi nekateri novi prehodi.

(Dalje.)

Za tlak teh prehodov priporoča se najbolje klinkerski tlak, kateri ima dobro lastnost, da se udaja pod kopiti konj in pezo vozov, in je vsled tega jako trajen. Dozdaj po večjih mestih avstrijskih znani klinkerski tlak za težki promet pa je jako drag. To je bilo menda uzrok, da celih ulic neso nikjer še podlačili z njim, da zato o pravej trajnosti njegovej nemamo še zanesljivih poročil. V poslednjem času začel je pa tovarnik Mat. Tasotti v Zagrebu izdelavati klinkerski tlak, čegar dobava bi loco Ljubljana z delom vred stalo le po 5 gld. 60 kr. za m². V Zagrebu je leto dni že več sprehodov narejenih iz tega tlaka in izkazal se je jako dober; kajti ves ta čas se kljub živahnemu Zagrebškemu prometu ni ubila niti še jedna opeka. Zato bi po mojem mnenji kazalo, da bi se za prehode upeljal isti tlak tudi v Ljubljani in bodem glede tega stavil kasneje primeren predlog.

Konečno prestopam k hodnikom za pešce. S temi je Ljubljana sicer še precej dobro preskrbljena; a mnogo je že takih, ki nujno potrebujejo poprave. Vpraša se tedaj: ali bi ne kazalo nadomestiti sedanjih hodniških tlakov s takim, ki bi bil lepši, očem dopadljivejši, pogodnejši in trajnejši.

Po vseh naprednejših mestih začel se je sedaj že uvajati za hodnike chamotni tlak. Dunaj, Gradec, Budapešta; posebno pa Praga ima že celo vrsto ulic preskrbljenih z lepim tem tlakom. Stroški zanj z ozirom na njegovo trajnost neso previsoki, kajti

LISTEK.

Gregorčičev dan v Prvačini.

Vipavska dolina sluje kot vrt slovenskega ozemlja, da si je v zadnjih letih vsled slabih letin, trtne bolezni in drugih nezgod nekoliko zaostala. A mej najprijaznejše in romantične kraje cele doline smemo uštevati občini Dornberg in Prvačino. V prijazni nižini, v sredi solnčenatih vinogradov leži Dornberg, dober streljaj od tod na jasnem holmci Prvačina. Obe občini loči tiha Vipava, katera se opazno vije mej vinogradi in livadami proti bistri Soči. Na nasprotnem hribci, kateri objema ob podnožji imenovana reka, kraljuje preprosta vasica Gradišče, ponosno opirajoč svoj pogled na skalovito kraško razgorje, dočim zavirljivo obrača nanjo oči vsa spodnja Vipavska dolina. V tej preprosti vasi prebiva sedaj ponos slovenskega naroda, Simon Gregorčič. Njemu v čast priredila je Prvaška čitalnica dne 6. aprila slavnost, ki zasluži, da se zabeleži. Kdor se je te slavnosti udeležil, čutil bo sam gotovo, kako težko je popisati in dopovedati drugemu kakovost in značaj te slavnosti. Nedostaje mi izrazov, da bi označil navdušenost, ki je vladala onega dne v Prva-

čini pri veselici, nobeno pero ni dovolj spretno, da bi popisalo natančno in pristno to narodno slavnost.

Tu podajamo čitateljem le okostnico onega krasnega večera, po kateri naj si fantazija čitatelja stvari podoba, ki se bliža dejanski.

Na cesti, ki pelje iz Gorice skozi Št. Peter v Dornberg in se strinja na Vrtovinskem mostu s cesarsko, stoji pod Prvačino krčma Vinkota Gregorčiča, kateri je sezidal novo, precej obširno dvorano čitalniško. Prostor okolu krčme bil je s trobojnicami in drugimi zastavami okrašen, cez cesto proti Dornberški strani napravljen bil je lepo, pravilno sestavljen slavalok z napisom: „Slava Gregorčiču“. Tudi čitalniška dvorana bila je preprosta, a jako okusno ozalšana, oder — sicer majhen — pravilno urejen. Vreme se je ves dan jako kislo držalo, stari Čaven, si je bil — nenavadno o tem času — celo svojo golo glavo pobelil. Pri vsem tem zbranega je bilo ob 6. uri mnogo občinstva pred Gregorčičovo krčmo, kateremu so topiči iz sosednjega Gradišča naznanjali, da se je odpeljal slavjenec S. Gregorčič od doma. Ob tem času razkrilo je solnce svoj obraz ter prijazno razlivalo svoje žarke izza kraškega skalovja nad Gradišče in pot, po kateri se je pesnik vozil. Tudi ono hotelo je pokazati svojo radost, da

se toliko ljubljani, pohvalni in pobožni pesnik slavi. Pri Prvaškem mlinu čakala so slavljena narodna dekleta ter izročila mu lep venec. Od tod stopali sta pa pred pesnikom dve vrsti pevcev iz Gradišča, prepevajoč narodne pesmi pred vozom, v katerem se je pesnik počasi vozil, spremljevan od g. Zorna, knezoškofovega stričnika. Pri slavaloku, kjer se je občinstvo nagnetlo, bil je pesnik slovesno vsprejet s presrečnim pozdravom, godbo in streljanjem topičev. Od tod peljali so odborniki Gregorčiča v dvorano, ki se je takoj napolnila. Takoj potem prične beseda.

Prvi nastopi Vinko Gregorič, podžupan Dornberško-Prvaške občine, ter izrazi v kratkem nagovoru veselje, da ima občina takega sosedu ter si šteje v veliko čast imeti takega občana. Na to stopi pred pesnika župan A. Šinigoj ter mu izroči diplomo častnega občanstva te županije. Slavjenec se srčno zahvaljuje za skazano mu čast ter poudarja, da prav za prav je Slovenec mej Slovenci povsod doma, da narodno srce ne pozna tistih mej, katere so potrebne politični upravi. S tega stališča, pravi, je imenovanje za častnega občana nepotrebno, a vendar ga to odlikovanje veseli, da si po odlikovanji sploh njegovo

ne velja nič več ko po 4 gld. 20 kr. za m², v tem ko tudi sedanji grapasti, ne lepi in uplivom vremena jako pristopni tlak Ljubljanski iz podpeškega kamenja ni cenejši od 3 gld. 60 kr. do 4 gld.

Mestni magistrat je v svoji seji dne 11. oktobra 1884 sicer že sklenil, da se ima za poskušnjo naročiti jeden vagon klinkerskih in jeden vagon chamotnih plošč (à 172 m² per vagon) in mestni stavbeni urad je ta sklep tudi pred nekaj dnevi že izvršil. Ta sklep mestnega magistrata je vsekakor hvalevreden; toda zdi se mi vender, da bomo na ta način prekasno prišli do splošnega dobrega tlaka. Jaz tedaj mislim, da bi ono, kar se je po družih mestih že izkazalo, mogli sprejeti tudi mi in za one hodnike, ki sedaj že potrebujejo nujne poprave, naročili chamotne ploščice, katere neso slabše od klinkerskih, pač pa za 45 kr. per m² cenejše.

Hodniki, ki že sedaj potrebujejo izdatne poprave, so:

1. v gledaliških ulicah v obsegu . . .	318-08 m ²
2. v Šelenburgovih ulicah v obsegu . . .	605-16 "
3. na Kongresnem trgu vzdolž Lavrenčičeve, Fischerjeve in Kogeljnov	
hiše v obsegu	134-— "
4. na Mestnem trgu od Špitalskih ulic do Pod tranče v obsegu . . .	368-89 "
5. na Mestnem trgu od Pod tranče do magistratne hiše št. 37 v obsegu . . .	308-80 "
torej skupno	1754-93 m ²

Poleg tega je pa neobhodno potrebna tudi naprava hodnikov na Marije Terezije cesti od hiše št. 9 na Dunajske cesti do evangelske cerkve in od Turjaškega trga vzdolž celega Brega. A ta tlak bi se dal izvršiti iz rabljivih kamenitih plošč, katere ostanejo, če se prej imenovani hodniki obložijo s chamotnimi ploščicami.

Stroški za napravo tlaka in hodnikov bili bi sledeči:

1. tlak v Špitalskih ulicah iz granitnih ploščic veljal bi poleg plohe 213 30 m ² po gld. 7.— . . .	gld. 1493.10
2. tlak za Gledališke ulice, ki merijo 458-08 m ² iz granitnih ploščic veljal bi po gld. 7.— . . .	" 3206.56
3. tlak za Šelenburgove ulice, ki merijo 831-38 m ² iz granitnih ploščic veljal bi po gld. 7.— . . .	" 58.036
4. tlak iz granitnih ploščic na Dunajske cesti, ki meri 2232-88 m ² veljal bi po gld. 7.— . . .	" 15630.16
5. prej posamezno navedeni prehodi, ki merijo skupno 565-30 m ² iz težke klinkerske opeke zagrebške tovarne veljali bi po gld. 5-60 m ² . . .	" 2699.76
6. hodniki v Gledaliških ulicah, Šelenburgovih ulicah, na Kongresnem trgu ob Lavrenčičev, Fischerjev in Kogeljnovi hiši in po obeh straneh mestnega trga iz chamotnih ploščic veljali bi, ker vsi ti hodniki merijo 1734-43 m ² po gld. 4-20 . . .	" 7484.60
7. in končno hodnika na Marije Terezije cesti od hiše št. 9 na Dunajske cesti do evangelske	
Odnesek	gld. 36334.54

srce ne hrepeni, ker prihaja iz naroda, iz prebujenega in zavednega naroda, ki si je zaveden svoje naloge in svojih dolžnostij do Slovencev, ki deluje za gmotni in duševni svoj napredek, da se mora meriti s komer koli. Poda roko županu ter ga prosi, naj sporoči vsemu starešinstvu in vsem občanom njegovo najtoplejšo zahvalo. Mlada deklica podari potem v imenu Čitalnice pesniku lep šopek s presrčnim voščilom, pesnik se je zahvalil ter želi, da bi Čitalnica vedno cvela kakor te rožice, a nikdar ovenela, kakor bodo rožice tega šopka.

O ostalem programu besede le nekoliko vrstic: Pevci in igralci so tekmovali, da bi častno in izborni svoje naloge izvršili in ne vemo, komu bi dali prednost; toliko smemo reči, da morajo jedni in drugi ponosni biti na vspeh tega večera. Dramatični del besede vodil je g. E. Klavžar iz Gorice, gospod, ki v tej stroki mnogo more, ako hoče, in ta večer je hotel, da celo mnogo je hotel in s tem je vse rečeno. Ljubezen in navdušenost do pesnika obširila je bila njega in vse diletante, to je kazalo igranje — in s tem basta. Isto velja tudi o pevcih. Gospodu Orlu, Prvaškemu učitelju, čestitamo iz srca, da je tak vspeh dosegel, in občini

Prenesek . . . gld. 36334.54
cerkve in od vogla Turjaškega trga vzdolž celega Brega v meri 1394 m², iz doslej navadnega kamna, ki bode na razpolaganje od ostalih prenovljenih hodnikov in razen dela ne bode stal nič, po 1 gld. per m² 1394.—
Vsi troški za tlake in hodnike, katere jaz predlagam na novo napraviti ali obnoviti, iznašali bi tedaj gld. 37728.54

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. aprila.

V vseh deželah se začnajo priprave za državnozbornske volitve. V četrtek so česki zaupni mošje imeli shod v Pragi, kateremu je predsedoval dr. Riger. Sklenili so, da se v vseh okrajih osnujejo krajni volilni odbori: Tem odborom se bodo prepustilo tudi postavljenje kandidatov. Ko bodo kandidati postavljeni, bodo zaupni mošje imeli zopet sejo.

Budgetni odsek hrvatskega sabora je končal svoja posvetovanja. Za srbske cerkvene potrebe je dovolil 2000 več, nego je sprva bilo postavljeno v proračun, to je namreč priporočala vlada. Srbski poslanci so zahtevali, da bi se dovolilo še 3000 gld. več, pa temu ni pritrdil odsek, pač pa je dovolil banu, da bode vlada še smela povišati dotacije pravoslavnemu duhovenstvu, ko bi bilo treba.

V soboto se je v ogerski zbornici poslancev predložilo poročilo odseka 21 članov o reformi gospodske zbornice. V četrtek se začne debata o tem.

Vnanje države.

Danes odpotujejo srbski ministri v Niš, kjer se začne skupšina. Kdaj da odpotuje kralj tja, še ni definitivno določeno. — Srbska vlada je prepovedala „Makedonskemu Glasu“ in „Trnovskeje Konstituciji“ uhod v Srbijo. Poslednji časopis je officiozen organ bolgarskega ministerskega predsednika, zategadelj ta prepoved srbske vlade gotovo ne bode zboljšala razmer med tema državama.

General Ricci vrnil se je iz Afrike v Rim. Vsprejeli so ga ministri Depretis, Mancini in Ricotti. Po njegovem mnenju Italiji ni treba v Massauah poslati nikakega podkrepitja, ker se tja lahko odpošlje posadka iz Assaba. Massauah bode pa treba utrditi proti suheji zemlji, da se bode mogel braniti napadom sovražnih rodov. Vojaško poveljništvo v Massauahu je dalo povelje, da se ima nakupiti 400 velblodov.

Vsa druga vprašanja vnanje politike je na stran potisnil angleško-ruski konflikt. Vsi časopisi se bavijo s tem vprašanjem, pa nikdo ne more vedeti, ali se bode ta stvar poravnala mirnim potom ali pa pride do velike vojne. Danes vse kaže, da se bode ohranil mir, jutri zopet, da je vojna neizogibljiva. Posebno boj mej Rusi in Afgani, ki je bil 30. m. m., je ta spor jako poostil. Za ta boj so v Petrogradu baje že vedeli 1. aprila, pa so molčali iz diplomatskih ozirov. Rusija namreč ne želi boja, vsaj tako vedno zagotavlja Giers, zategadelj tudi ni marala, da bi vest o boji motila pogajanja. Ko je vest o tem prišla v London, so tam mošnji listi zaupili, da Anglija mora od Rusije zahtevati zadoščenja, ki pa more biti le tako, da ruska vlada odpokliče generala Komarova, in izreče, da nikakor ne odobrava njegovega postopanja. Anglija se je res zaradi tega pritožila v Peterburgu, in Giers je takoj jako pomirljivo odgovoril, pa iz-

javil, da se je obrnil do generala Komarova za daljna pojasnila. Dokler v Peterburgu ne dobe teh pojasnil, se Rusija ne more o Komarovljevem postopanju nikakor izreči. Angleži se pa sedaj pridno pripravljajo na boj. Ker pa morajo angleške vojne ladije skozi Bospor v Črno morje, da bi ondu začela napadati ruska mesta, se je angleška diplomacija že začela zaradi tega pogajati s turško vlado. Po Pariške pogodbi tuje vojne ladije ne smejo skozi Bospor, ako se Turčija sama ne bojuje. Zato se pa Angleži na vse kriplje prizadevajo, da bi Turčija ob enem z Anglijo začela vojno proti Rusom. V Carigradu pa za vojno nemajo dosti veselja kajti slutijo, da bi utegnili pospešiti konec Turčije. Boj se, da bi mej vojno ne nastale kake zmešnjave na Balkanu. Radi teh pomislov Turčije se je Anglija obrnila do velevladi, da bi prevzele jamstvo, da se mej vojno na Balkanu nič ne spremeni. Ali katera država bi vsprejela tako jamstvo, ki bi jej delalo same sitnosti? Nemčija je naravnost odgovorila, da ne prevzame takega jamstva, ravno tako bodo storile druge države. Pa tudi perzijskega šaha si prizadeva Anglija pridobiti na svojo stran. Ta vladar ima jako mnogo upliva pri mahomedanskem prebivalstvu v srednji Aziji in Indiji, kajti ti so šitje, kakor Perzi. Turčija in Perzija se pa neki poprej mislita mej sabo sporazumeti, kako postopati v tej zadevi. Perzijski zastopnik v Carigradu Mohsin khan je odpotoval v Teheran, da šahu sporoči, kako o tem mislijo turški državniki. — Zanimivo je sedaj vedeti, koliko vojakov imajo Afganistanci. Kakor poročajo angleški listi, broji vsa emirova vojska 61.500 vojakov in sicer 45.400 pešcev in 16.100 konjnikov. Topov ima 222. Poslednja leta se je vojska povečala za 17.000 mož.

Mirovni predpogoji, katere je podpisala 3. t. m. Kitajska vlada so neki sledeči: Takoj, ko se objavi cesarski dekret, ki bode zaukazal izprazniti Tonking in izvesti Tientsinsko pogodbo, prenehajo vse vojne operacije in blokada Formoze in Pakoi-a. Ko se umaknejo Kitajci iz Tonkinga, odpotuje Pate-nôtre v Tientsim ali pa v Peking, da se začne daljna pogajanja za mir ter se sklene mej Francijo in Kitajem prijateljska in trgovska pogodba. Ko bode ta pogodba podpisana, se bodo francoske čete odpoklicale in Kitaj otvoril svoje luke trgovini. Ker pa Kitajcem ni dosti zaupati, odposlali bodo Francozi še več podkrepitij v Azijo. Te dni odpluje 10.000 francoskih vojakov v Tonking. Ker se je pa pokazalo, da je poslednjih francoskih porazov bilo mnogo krivo napačno vojno vodstvo, sklenila je francoska vlada nekolike drugače organizovati čete v Tonkingu. Iz njih se bode sestavil voj, kojemu se bode za poveljnika imenoval general de Courcy, kateremu bodo podrejeni dva divizijska in štirje brigadni generali. De Courcy je jeden najboljših in najpripravljenjših francoskih generalov.

Dopisi.

Iz Ormoža 11. aprila. [Izv. dop.] (Občinske volitve.) Dne 16. t. m., to je prihodnji četrtek vršile se bodo volitve v III. volilnem razredu v občinski zastop Ormoški. Zbrali so si ta dan zato, da moreta tudi učitelja Rauše in Jurša glasovati, kar bi njima drugače ne bi lahko mogoče bilo, in ker so pri sodnji obravnave pri katerih imajo naši ljudje, odvetniki in drugi ravno ta dan nenavadno dosti posla.

Nasprotniki se že sedaj vsled tega v „Wah-terci“ hvalijo in veselijo da bode ta volitev „dajč fortšritsfrajndlih“ izpala. Mi upamo, da delajo račun brez krčmarja. Mi bomo in moremo zmagati, ako ostanejo vsi volilci, ki so zadnjič z nami volili, nam zvesti, in da se ne dajo pregovoriti od nasprotnikov, da naj doma ostanejo.

tudi, da ima takega učitelja in take pevce. Prvačina je res lahko ponosna na jednega in druge.

(Dalje prih.)

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Šestnajsto poglavje.

Volitev. — Sobota.

(Dalje.)

Ko smo prišli v Montmoreney, peljal nas je kočijaž brez vsega ukaza naravnost v gostilno k Cvetki, k kvakarju gostilničarju Setu. Alfred in Suzana nesta našla milosti pri tem prijatelji zlate mladosti. Ne da bi z nami kot z zaljubljenici ravnal, zaračunal nam je kaj slabo kosilo dvakrat predrago. Ugovarjal sem; a brat Set je združeval z naravno lakomnostjo najneprerpljivo napako, ki iz naobraženosti izvira, ta glumač bil je narodni gospodar. Kar napravil je govor v treh oddelkih ter mi dokazoval, da dobro in ceno živeti naznanja le revščino in bedo naroda brez kupčije in obrtnije; dragina pa je očitno znamenje najbolj razvite naobraževa-

nosti, ker gosti ljudstvo skrči ponudbe (prodajalce), bogatstvo pomnožuje kupovalce. Prišel bode dan, ko bode le še zadnji Rothschild jedno jajce kupiti mogel; ta dan bode zaznamoval vrhunec občne blagovitosti. Da bi vsaj pri besedah in času kaj prigospodaril, plačal sem mu. Mili Bog me čuvaj, da bi še besedoval s temi prenapetneži, ki so le v jedno misel zaverovani. Dobro poznam te ptiče. Francijo, nje orožarnice, nje vojsko, nje slavo, nje pravice izročili bi Velikemu Mogulu, ko bi jim za to le obljubil osvobojenje . . . mesne dače.

Odbilo je že štiri, ko se je naša karavana odpotila v Pariz. Na moje največe začudenje zaprli so z železnimi drogi okna in vrata lepe gostilne, kot bi bila hiša izumrla in zaklenena. Res čuden način praznovati bližanje nedelje; a v tej deželi, popolnem nasprotnej vsaki drugi, modrijan ne strmi nad ničemer. Prijatelj Set šel je z nami v mesto; zasedel je debelega konja, katerega je z velikan-skim svojim klobukom obsenčeval. Poleg njega na veliki sivi kobili dreppljala je Marta, visoka, po konci, trda in veličanska kot karabin. To ste bili prednji straži, ki ste vsem mimogredočim nas zmagoslavni vhod naznanjevali.

Doma ostati ne smejo, kajti narodni slovenski ponos, slovenska čast tega ne pripušča, nasproti ona zahteva, da tudi one volilce, ki se zadnjič volitve neso udeležili, in pa tiste, ki so se dali pregovoriti in zapeljati, da so z nasprotniki volili, na volišče spravimo, ter da volijo narodno.

Ne morem si kaj, da ne bi opomnil posebno naših Dobrovčanov, ki so se nam zadnjič večinoma izneverili ali pa prišli neso, da zdaj to popravijo s tem, da vsi pridejo ter volijo naše kandidate. Vsaj ste ravno, Vi Dobrovčani, najnezadovoljniji bili s starim občinskim zastopom in še nekoliko dni pred zadnjo volitvijo se je Vaš Ž. izrazil. „Mi smo prepričani, da od Ormoških Nemcev ne smemo nobene pravice pričakovati“. In vendar ste vzlic tega prepričanja na dan volitve proti prepričanju volili.

Poslali so Vam in drugim kmetskim volilcem Celjskega lisjaka, v kojem se nahaja dopis iz Dobrove kojega je pa šulvereinski konjoslav R. „stuh-tal.“ Na ta bedasti, lažij polni dopis kaj odgovarjati, se človeku studi, tudi ni potrebno, ker vsaki, kdor razmere naše pozna, posebno pa tisti volilci, ki so z nami volili, sami vedo razsoditi, je li trohice istinitosti v tem dopisu. Zasluge gosp. dr. Geršaka in g. dr. Žižka za narodni razvoj itd. naštevati je nepotrebno, ker poznajo je ne le prebivalci celega našega okraja, ampak pozna jih celi spodnji Štajer, poznati pa jih nečejo Ormoški nemškutarji. V čem pa obstojijo zasluge Ormoških nemškutarjev, recimo Kosola, Martinca, Kade, itd.? Prvi da nam nad šestnajst let županuje, ne da bi nam, kakor drugi župani delajo, očitno račune polagal. Drugi da nam je dosedaj drago svoje blago prodajal. In zasluge tretjega? Kje so? Da vleče kot občinski pisar 300 gl. ni nobena zasluga, posebno ne, ako morajo drugi delati mesto njega. Ali je to zasluga, da so ustanovili hranilnico ter da so seveda obrestni nič manj kakor 10 % jemali, in bi jih še jemali, ko bi jim c. kr. namestništvo ne bi žugalo z razpustom, ako obrestni ne znižajo.

Ali je to zasluga, da nepostavno že dve leti z občinskim premoženjem gospodarijo?

Toraj, dragi volilci, posebno Vi iz Dobrave. Hardeka, Lešnice, Pavlovcev, Pušincev, ne dajte se motiti ali pregovoriti, da bi doma ostali, ampak pridite vsi brez strahu! Pokažite, da se zavedate Vaših pravic, da se kot slovenski možje ne ustrašite boja, kjer gre ne le za narodno čast, ampak tudi za to, da se občinske naše stvari enkrat uredijo. V četrtek 16. dne ob 9 uri so volitve in volite jed-noglasno sledeče gospode: dr. Geršaka, dr. Žižka, dr. Omulca in Jakoba Žinka za odbornike gosp. Simona Kandriča iz Ormoža in gosp. Josipa Vaupotiča iz Dobrave pa za namestnika.

Iz Ptujja 12. aprila. [Izv. dop.] Danes ob 11. uri dopoldne služila se je v tukajšnji slovenski cerkvi slovesna sv. maša na čast slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu. Slovenci udeležili so se te slavnosti brez izjeme; občinstva bilo je mnogobrojno. Sv. mašo služili so 3 gospodi duhovniki; na koru pa so peli že znani tukajšnji slov. pevci Försterjevo mašo za mešani zbor op. 15.

Ta maša se nam je zeleo dopala, posebno če se tako precizno poje, kakor so jo pele naše vrle

Pri prvi zavori našel sem miroljubnega kvakarja prepirati se s pobiralcem cestnine.

Povem vam, kričal je zadnji, ne greste naprej, če ne plačate cestnine. Dva sta, to je štirindvajset centov, ne pa dvanajst.

Prijatelj, odvrnil je gostilničar, nemaš prav, da se toli srdiš; to se ne spodobi ne pametnemu možu, niti kristjanu. Poglej le cenovnik ter ne zahtevaj od mene več kot ti zakon zahtevati pušča, če ne zakriviš se hudodelstva izsilovanja denarjev.

Tu je cenovnik, odvrnil je cestinar ves razjarjen; čitaj ga ti sam, neprenesljivi žlobudrač! Osem centov od konja, štiri cente od moža; ali je to jasno?

Popolnem jasno, rekel je kvakar; in ta častita gospoda naj mi bode priča, da sem ti plačal tvojih dvanajst centov.

Pa ona ženska, rekel je cestinar kazoč na Marto, ki je dalje drepkala.

No, odvrnil je Set z neomajljivo resnostjo, ta ženska ni mož in nje kobila ni konj; po takem ti nič ne dolguje.

Nato je v skok oddirjal ter je pustil cestni-narja stati z odprtimi usti.

Upam, rekel sem cestinarju, da bode tožili tega nesramneža.

(Dalje prih.)

pevke in pevci. Res, prav iz srca se moramo veseliti tega izbornega napredka. G. vodji pa na tako dobrem vspehu čestitamo.

Iz Ormoža 11. aprila. [Izv. dop.] (Občinske volitve III. razreda. Celjski lisjak.) Celjski „Kmetski prijatelj“, to je tisti lističek, ki bi rad kmete za prijatelje imel, je 22. februarja prinesel iz Ormoža jako nesramen dopis, v katerem napada posebno g. dra. Geršaka in pa dra. Žižka. Bila bi pa prevelika čast za ta zakotni lističek, ki se po stranpoticah in pri zaprtih durih uriva našim poštenim kmetom, nezaslužena čast bi mu bila, ako bi mu kdo odgovarjal na njegove bedarije, vsaj po takih dopisih odvrča od sebe vsakega razumnega čitatelja in še pošteno narodno stvar nehoti sam širi. Ker so pa nekateri poštenjaki, ki še „kmetskega“ lisjaka ne poznajo, tudi list v roke dobili, in ker bi utegnili njegovo blebetanje za resnico imeti, naj nekatere stvari razjasnim.

Brž ko je g. dr. Geršak po naključbi zavzel za tisti dopis, je poslal to-le na uredništvo „Kmetskega prijatelja“: „Upiraje se na §. 19. tiskovne postave želim, da se dopis iz Dobrave (Ormoške volitve) tako-le popravi:

1. Ni istina, da je mir le takrat bil, ko sta bila Vodopiuc notar, Vuk pa fajmošter; nego mir je bil tako dolgo, dokler neso tukajšnji liberalci začeli tožiti najprej mene, potem g. dra. Žižka, potem pokojnega g. dekana Šporna; te tožbe so se pričele po zmagi Slovencev v okrajni zastop še le pred nekoliko leti.

2. Ni istina, da bi jaz bil svoji ženi vse prepisal; ona je sicer posestnica dveh hramov v Ormoži ali ni niti sopesstnica pri mojih treh posestvih na Stanovnu in na Lešnici.

V Ormoži, dne 3. aprila 1885.

Dr. Geršak m. p.“

Iz tega se vidi, kako lisjak rad laže. Lisjak vpraša: „ali je Geršak komu kaj „šenkal“ (kupico vina?) ali je za Ormož, za Hardek, za Cerkev ali za okraj kaj važnega ali koristnega storil?“ — Ali je komu že kaj „šenkal“, ne vem; to pa vem, da je dopisun kmetskega prijatelja že dostikrat Geršakovo vino pil in da si g. dr. Geršak s svojim peresom toliko prislužil ni, kakor nekateri Ormoški trgovci s svojim dragim blagom. Jedna zasluga narodne stranke je ta, da je spravila v Ormož trgovca g. Mikla, kateri ima dobro blago po nizki ceni.

Gospoda nasprotniki, vedno govoreči o kupicah, „ali ste morebiti ponosni na vaše kupice in butelje, ki jih volilcem dajete, ali ste ponosni na vaše goldinarje, s katerimi Dobravčane k volitvi vabite? Narodna stranka nikogar ne miti in ne podkupa, ona samo vzgojuje k narodni zavesti, se na to narodno čustvo pozivlje in kdor tega nema, pa naj gre mej nemškutarje, on ni več Slovenec, on je ali Dobravski „šlapšu“ ali Hardečki odpadnik.

Kako malenkostno Celjski lisjak sodi in misli, značita pitanji: „Kake zasluge pa ima dr. Geršak? ali je morebiti gasit hodil, ko je Štibrcu v Pušencih gorelo? in dr. Žižek, ali je to njegova zasluga, da je ob Vrazovej svečanosti hrvatsko kobilo jahal?“ Gospoda nemškutarji le po časi! Ves okraj, da slovenski Štajer ve zasluge imenovanih dveh značajnikov, le betvica Ormoških nemškutarjev jih neče pripoznati; no seveda, ker jim ne ugajajo. — Slovenci misleči in narodno čuteči možje je poznajo in je bodo javno priznali na dan volitve dne 16. aprila.

Narodna stranka bode volila gg. dra. Geršaka, dra. Žižka, dra. Omulca in Žinka za odbornike, za namestnika pa g. Kandriča in g. Vaupotiča iz Dobrave. Pridite torej gotovo volit, saj ta volitev velja za tri leta, naj Vas torej nič ne zadržuje, nobeno delo, nobeno vreme, pridite pa ob pravem času, ker kdor prepozno pride, zgubi svoj glas. Ne dajte se strašiti, da boste morali občini denar povrniti, ako ste jej kaj dolžni, to so prazna strašila, le toliko, da bi pri volitvi glas dali za sedanje stare odbornike; postopajte moško in odločno po načelu „svoji k svojim“, pa bode narodna zmaga gotova.

Domače stvari.

— (Shod volilcev I. razreda) bil je včeraj dopoldne. Sešlo se je nad dvajset volilcev, katerim je predsedoval dr. Bleiweis vitez Trsteniški. Kot kandidatje vsprejeli so se jednoglasno gg. Ničman, dr. Stare, Tomek in Velkoverh, ob enem pa se izreka zahvala izstopivšim gg. od-

bornikom: dr. Mosche-tu, Josipu Kušarju in Peterci, kateri odborništva več prevzeti nečejo. Volilec g. dr. Vošnjak, vpraša g. dr. Bleiweisa, ali res misli mestni odbor na direktni davek nakladati šolske priklade, da si imajo zdaj davkoplačevalci, odkar je v veljavi šolska novela, itak za 6 ali 7 %, višje priklade. Govornik želi, da bi mestni odborniki take priklade ne sklepali, ampak skušali po drugem potu pokriti šolske potrebščine. Dr. Bleiweis odgovarja, da bo treba velike svote za zidanje novih ljudskih šol v Ljubljani, da pa se bo skušala pokriti potrebščine po zvišanji gostaščine, da bodo zlaste tudi tisti pritegnili k mestnim bremenom, ki so prosti, ako se vedno le na direktni davek delajo naklade. (Dobro!) G. Ravnikar dostavlja, da bo treba za zidanje šol kaci 80.000 do 100.000 gld., dotični dolg pa se bo poravnal po amortizaciji, vpraša se le, ali v krajših obrokih od 10 do 15 let ali v daljših. Dr. Vošnjak je za obrok 30 let, ker bi potem generacija, ki je delala dolg, ga tudi pokrila. Volilci izrekli so se soglasno za to, da naj bi se za šolske potrebščine na direktni davek ne nalagala nobena priklada.

— (Dopolnilne volitve v mestni zbor.) K današnji dopolnilni volitvi III. razreda prišlo je 75 volilcev. Izvoljeni so gg.: Ivan Hribar s 75, Fran Trtnik s 75, Drag. Žagar s 74, dr. Val. Zarnik s 73 glasovi. Lani prišlo je volit 79 volilcev.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj predstavljali so se „Banditje“, vesela igra v 4 dejanjih. Spisal Roderich Benedix, poslovenil Janko Kalan. Igralo se je prav dobro. Gospice Vrtnikova in Zvonarjeva prva kot Zofija, druga kot Eliza, Giz. Nigrinova (Nežika) in Lavoslava (Kristina) in gg. Gorazd (Kruhovc), Danilo (Kamenski), Petrič (Vidinov), Slavko (Podmanski) in Brak (Ropotuč) izvrševali so svoje vloge prav vrlo, da jih je občinstvo — katerega sta bila parter in galerija polna — odlikovalo z obilim priznanjem, g. Danila celo z dvema venci. To bila je zadnja predstava v tej sezoni. Upajmo, da nam do prihodnje sezone vse dosedanje moči zveste ostanejo, da se jim pridruži kaj novih in da se v bodoči jeseni slovenske Talije hram otvori v ugodnejših razmerah, nego so bile letošnje, zlasti pa, da se zanimanje občinstva podvoji in potroji. V tej nadi kličemo vsem postrtovalnim našim igralkam in igralcem: Na svidenje!

— (Občni zbor trgovskega in penzijskega društva Ljubljanskega) bil je včeraj v mestni dvorani. Članov bilo je nad 60 navzočnih. Predsednik g. Alexander Dreco pozdravi prisotne in pravi, da se je zbor, ker je imel podvodja Treun obilo posla pri likvidaciji kranjske eskomptne banke, sklical nekoliko pozneje, kar se ne bode štel v zlo, ker je g. Treun posvetil svoje moči v korist vsemu trgovskemu stanu. Potem se zahvaljuje predsednik društvenemu vodstvu, ki je letos dopolnilo svojo dobo in jako uspešno delovalo, in načelnikom podružnic, kateri so isto tako marljivo na korist društva opravljali svoj posel. Vodja se spominja tudi umrlih udov, mej njimi ranjcega trgovca Frana Kapusa v Celji, o katerem letno poročilo pravi: „Posebno imamo poudarjati smrt gosp. trgovca Frana Kapusa, trgovca in načelnika naše podružnice v Celji. Ranjki je bil od leta 1851 neprestano ud našega društva in bil je kot tak, in kot član ravnateljstva l. 1856 in 1857 za isto izredno delaven v Ljubljani. Ustaviti je moral svoje delovanje v ravnateljstvu, ko se je g. Kapus preselil l. 1858 v Celje, da je tam pričel kupčijo. Bil je pa še zmirom veren in delaven član društva, kot načelnik podružnice. Ravnateljstvo položilo je na krsto ranjcega Kapusa v enec in priporočila udom, naj ga ohranijo v blagem spominu.“ Udje v znamenje sožalovanja ustanejo s sedežev. Iz poročila društvenega vodstva je razvidno, da je bilo lansko leto dohodkov 7755 gld. 36 kr., stroškov pa 4605 gld. 11 kr., tedaj prebitka 3150 gl. 50 kr., za kolikor se je premoženje pomnožilo. Od te vsote spada na bolnišni zaklad 270 gld. 41 kr., na penzijski pa 2879 gld. 84 kr. Skupno društveno premoženje znaša koncem decembra 1884. leta 53.279 gld. 30 kr., (bolnišni zaklad 35.625 gld. 30 kr., penzijski pa 17.654 gld.) Preteklo leto izplačalo se je za bolnike v domači in v družih bolnicah 1021 gld. 63 kr., za bolne ude, ki so se zdravili doma 1724 gld. 36 kr., za pogrebe 202 gl. 68 kr. Podpore se je dalo onemoglim udom 650 gl. penzije pa jednemu udu 240 gld. Za vse podpore izdalo se je pretečeno leto 3338 gld. 67 kr., prot

3145 gld. 14 kr. leta 1883. Podružnice je imelo društvo v Kranji, Rudolfovem, Celji, Mariboru, Ptuiju, Radgoni, Celovci, Beljaku in Velikovi (Völkermarkt). Društveni podvodja g. Treun, sestavlja je po podružnicah razgled, koliko je bilo dohodkov in troškov od leta 1875, kar so se ustanovile. Dasi zadnja tri leta neso bila ugodna, kaže se vendar povprek dobička za društvo 1346 gld. 95 kr., za tegadelj g. Treun priporoča, naj se podružnice obdrže še nadalje za tri leta, čemur zbor pritrdi. Revizijski osek poroča o pregledu računov in nasvetuje, da se isti, ker so popolnoma pravilni, odobri in dá vodstvu absolutorij. Veletržec g. Em. Mayer izvoli se zaradi njegovih velikih zaslug za društvo jednoglasno častnim članom. Pred volitvijo opomni društveni tajnik g. Drahsler, naj udje volijo le take može, katerim zaupajo, da pa naj izvoljenci bodo vsem udom pravoveljavni zastopniki društva, ki skrbijo le za korist društva v mejah pravil in da se zaradi tega, da kdo izvoljenec komu ni po godu, ne napada in sovraži ves društveni odbor in ne škoduje društvu samemu. Konečno prosi društvenike, naj se pri novi volitvi ne ozirajo več na njegovo osebo. Temu odločno oporeka vodja g. Dreio, rekoč, da je g. Drahsler tako izvrstna delavna moč, da bi je nikakor v ravnateljstvu pogrešati ne mogel. (Občno odobravanje.) V ravnateljstvo se izvolijo gg.: Aleksander Dreio, Pavel Drahsler, Alojzij Jäsch, Matej Treun, Miroslav Soss, Emilij Randthartinger, Avg. Skaberne, Alf. Ledenik in Drag. Klemenčič. V revizijski osek gg.: Kam. Baumgartner, Anton Jeločnik in J. N. Plautz. Za namestnika gg.: Fran Kolman in Matej Ranth. Pred volitvijo izrekel je g. Klemenčič dosedanjemu vodstvu za izvrstno poslovanje zahvalo občnega zbora, čemur je ves zbor pritrdil.

— (V Zadru) snuje se telovadno društvo „Sokol“. Upisalo se je v društvo že nad 200 oseb.
— (Prememba v posesti.) Notico, ki smo jo zadnjič pod tem naslovom priobčili, pojasniti nam je tako, da g. Lucija Vidičeva ni še dejanski izročila svojih posestev, pač pa se je gosp. Franu Vidicu pravomočno zagotovila nasledstvo v vseh posestvih, katera torej vsekakor pridejo v prave roke.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 12. aprila. Dopisnik „Standarda“, pri Lumsdenovej komisiji brzojavlja iz Tirpala v 7. dan aprila, da se Rusi ob bregu reke Murgab naprej pomikajo. Poročilo Komarovljevo zdi se vsem listom nezadostno.

Peterburg 12. aprila. „Praviteljstvenij Vestnik“ objavlja poročilo Komarovljevo z dne 20. marca (1. aprila) vojnemu ministru. Da bi ne trčili vkupe, nastavlja je Komarov svoje čete pet vrst od tabora Afganov. Ko so se Afgani preverili, da jih Rusi ne mislijo napasti, bližali so se vedno bolj ruskemu taboru. V 16. dan marca zaseli so višino nad taborom, začeli utrjevati se, Rusom v hrbtu pa postavljati straže konjikov. V 17. dan marca zahteval je Komarov energično, da se Afgani z levega brega Kuska in z levega brega Murgaba še do večera umaknejo. Anglanski poveljnik ustavljal se je vsled angleških svetov. Komarov ponovil je še jedenkrat svojo zahtevo, ter se, da bi svojim reklamacijam dal več ugleda, bližal postojankam Afganov. Računal je na mirni izid, a streljanje afganske artilerije in naskok konjice prisilil ga je k boju.

Dr. Schmidt-ovi uspešni prilepki za kurja očesa

uporabljajo se že mnogo desetletij kot brez bolečine in zanesljivo delujoče sredstvo v popolno odpiranje kurjih očes.

Uspeh teh dr. Schmidt-ovih prilepkov za kurja očesa je skoro osupljiv, kajti po opečovanju rabi teh prilepkov se odpravi vsako kurje oko brez vsake operacije. Cena skatljici s 15 prilepki in z rožnim diletom za zdravljenje kurjih očes 23 kr. a. v.

NB. Pri nakupu teh preparatov blagovoli p. n. občinstvo vedno zahtevati Bittner-jeve izdelke in samo one za prave priznati, kateri imajo polno firmo: „Julius Bittner's Apotheke in Gloggnitz“, in vsake druge podobne izdelke kot nevedre zavrniti. (461—24)

Glavna razpošiljalna zaloga: Gloggnitz, Nižje-Avstrijsko, lekarna J. Bittner-ja. Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni ekstrakt prodajata v Ljubljani lekarnarja: J. Svoboda in J. pl. Trnkoczy.

Dr. Behr-ov živčni ekstrakt

izdeluje se po zdravniškem predpisu iz lekarskih zelišč ter se že dolgo vrsto let obnaša kot izvrstno sredstvo proti živčnim boleznim, kakor proti bolečinam na živcih, migreni, ischir di bočinam v križi in hrbtu, nemu mozga, božesni, ocpnenju, slabljenju in polucijam. Na dalje se dr. Behr-ov živčni ekstrakt z najboljšim uspehom rabi proti: protinu in trganju, ocpnenosti mišic, trganju v členkih in mišicah, nervoznemu glavobolu in čumenju v ušesih. Dr. Behr-ov živčni ekstrakt se uporablja le z vnanje. Cena steklenici s točnim navodom uporabe 70 kr. a. v.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. aprila	7. zjutraj	729.38 mm.	14° C	sl. vzh.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	728.02 mm.	13.6° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	727.78 mm.	7.2° C	brevz.	d. jas.	
12. aprila	7. zjutraj	726.44 mm.	6.8° C	sl. jz.	obl.	0.25 mm.
	2. pop.	725.23 mm.	13.6° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	725.23 mm.	10.6° C	brevz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 7.4° in 10.3°, za 1.6° pod in 1.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 13. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld. 90 kr.
Srebrna renta	80 „ 30 „
Zlata renta	105 „ 40 „
5% marena renta	95 „ 20 „
Akcije narodne banke	839 „
Kreditne akcije	281 „ 80 „
London	125 „ 90 „
Srebro	— „ — „
Napol	9 „ 93 „
C kr cekini	5 „ 86 „
Nemške marke	61 „ 45 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 127 „ 75 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld 170 „ 75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	106 „ 20 „
Ogrska zlata renta 6%	95 „ 65 „
„ papirna renta 5%	90 „ 55 „
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104 „ — „
Dunava reg srečke 5%	100 gld 114 „ 75 „

Zahvala.

Za moge dokaze prisrčnega sočutja o dolgej bolezni in smrti svoje predrage, nepozabljive soproge in matere, gospe

SOFIJE KALAN.

kakor tudi za mnogobrojno spremstvo ranjce k večnemu počitku izrekajo vsem, osobito prečasti-
tež duhovščini, gg. uradnikom in dr. najtoplejšo zahvalo

(208) žalujoči ostali.

V Velikih Laščah, 7. aprila 1885. l

Z 19. majem t. l. odda se v najem

krčma

v zvezi s kavarno in tobakarno

v prostorih društva „Edinost“ v Ajdovščini, na najlepšem prostoru, na državni cesti, s prav ugodnimi pogoji. — Ponudbe itd. sprejema lastnik Filip Poljšak v Šmar-jah pri Ajdovščini. (171—8)

5 kilo poštna zavoje

Messinskih oranž, Kataneskih limon, mandeljnov, lešnikov, riža, kave, laskega olja, rozin, južnega sadja

najhitreje preskrbi carine in voznine prosto po pošt-nem povzetju (174—6)

Alessandro G. Camerra v Trstu.

FRANZ
JOSEF
BITTER
QUELLE

Zahtevaj se vedno izrečno: „FRAN-JOSIPOVA GRENČICA“.

Zaloge povsod. (124—5) Vodstvo razpošiljatve v Budapešti.

„THE GRESHAM“,
zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo: Dunaj, Giselstrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz
v hiši društva. Filijala za Ogersko: št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva frank. 83,780,016-90
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1883 16,602,367-70
Izplačnice zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obdobja d-
štva (1818) več kot 129,930,000—
V slednjem dvanajsetmesečnej poslovalni periodi uočilo se je pri
društvu za 65,726,175—
ponošč, vsled česar za ša skupni znesek v slednjih 25 letih
na uočenih ponudbah več kot 1,260,777,854-55

Priloge in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje
pri Val. Zeschkoju. (309—12)

Prostovoljna javna dražba zemljišč.

Dr. Teodor Rudesch, c. kr. notar v Ljubljani, kot sodnijski komisar naznanja, da je veleslavna c. kr. deželna sodnija v Ljubljani z odlokom dne 14. marca t. l. št. 1983 prostovoljno, podrobno in podražbeno javno prodajo sledečih v zapuščino Franceta Novaka (Miklav) na Glincah h. št. 5 spadajočih zemljišč, in sicer: uložna št. 169, 170, 171, 172, 173, 174 in 175 katastralne občine Vič, uložna št. 419 katastralne občine Dobrova, uložna št. 380 in 789 katastralne občine Trnovskega predmestja s tem dovolila, da se zavarovanim upnikom na navedenih zemljiščih njih zastavne pravice brez ozira na kupno ceno pridržujejo.

Podpisani c. kr. notar kot sodnijski komisar določi, da se bode prodaja vršila v četrtek dné 16. aprila t. l. in gori sledeče dni ob 9. uri dopoldne na kraji zemljišč s tem pristavkom, da je pričetek prodaje v zapuščinski hiši ranjcega na Glincah h. št. 5 in da se dotični dražbeni pogoji in zemljiški izpiski lahko ogledajo v njegovi uradni pisarni.

V Ljubljani, 10. aprila 1885.

Dr. Theodor Rudesch,

(207—1) c. kr. notar kot sodnijski komisar.

Razpis.

Služba občinskega tajnika

v Starem trgu poleg Loža z letno plačo 400 gld. in z manjšimi postranskimi dohodki, odda se 1. velikega travna.

Prošnje vsprejema do 24. malega travna podpi-sano županstvo.

Prednost imajo slovenskega in nemškega jezika po-polnoma zmožni in v občinskem poslovanju dobro izurjeni prosilci, tudi naj se prošnjam, ako možno, spričevala prilože.

Županija v Starem trgu poleg Loža,

dné 8. malega travna 1885. (195—3)

Holandska živina.

Ker se je nekaj njiv dalo v najem, se na posestvu Turn-Podpeč (Thun-Gallenstein) v ponedeljek dné 4. maja t. l. dopoldne ob 10. uri po prostovoljni dražbi proda več živine, in sicer: (202—2)

10 krav, 17 mlajših goved in jeden za spuščanje pripraven bik.

Vsa živina je holandskega plemena. — Tja se pride iz postaje južne železnice Litjiske. — Na vprašanja odgo-varja Anton Roth v Litiji na Kraunskem.

Prodaja vina.

250 hektolitrov (199—3)

belega in črnega vina

izvrstne kakovosti, z leta 1883

proda se pod najugodnejšimi in najboljšimi pogoji na škofijskem posestvu Tkalec

pri Križevaci (na Hrvaškem, Kreuz).